

waarde meer hebben voor de toepassing aan het ziekbed. Voor het eerst vermeld zijn ditmaal o.a. de quantitatieve bepaling van ureum en urinezuur in de urine, de vitale kleuring van het bloedpraeparaat, de bepaling van de bloedgroepen, de bezinkingsnelheid der roode bloedlichaampjes enz.

Voor een boekje van dit caliber is het niet mogelijk meer te geven dan onderzoekingen, die min of meer tot de zoogenaamde routine-methodes gerekend kunnen worden. Tot deze laatste zou ik echter toch willen scharen het onderzoek der galwegen door middel van de duodenumsonde, cholesterine en chloorbepaling in het serum. Wellicht dat in een volgende uitgave ook deze methodes besproken kunnen worden. Het ware dan m. i. tevens gewenscht een hoofdstukje te geven over methodes, die in staat zijn een inzicht te geven in de zoo belangrijke zuur-base-huishouding van het lichaam, zooals de alcalireservebepaling e.a. De waarde van het zeer praktische boekje zal er nog door verhoogd worden.

C. H. DELPRAT.

L. DAUTREBANDE (avec collaboration du dr. A. LEMORT), *Physiologie de la thyroïde. Diagnostic et traitement des goitres.* Paris, MASSON et CIE. 1931. Prijs frcs. 40.—

Na een korte, maar zeer goede algemeene inleiding over de schildklier, het werkzame bestanddeel ervan, het thyroxine, en over de bestrijding van den endemischen krop met behulp van geïodeerd zout, geeft de schrijver, vooral ook zijn eigen onderzoekingen en bevindingen volgend, een overzicht van de vele vormen van hyperthyroidie. In het bijzonder bij ziekte van BASEDOW en het toxische adenoom zag de schrijver gunstige gevolgen van betrekkelijk groote doses jodium in den vorm van LUGOL's oplossing. Terwijl BOOTHBY opgeeft, dat jodium zeer nadeelig werkt bij toxisch adenoom in Amerika, zagen DAUTREBANDE en LEMORT in België zeer gunstige gevolgen van behandeling met jodium, waarvan de dosis, telkens nadat de stofwisseling, na een aanvankelijke daling, weer toenam, verhoogd werd.

De theoretische overwegingen worden toegelicht door een groot aantal uitvoerige ziektegeschiedenissen.

B. C. P. JANSEN.

HEINZ KALK, *Das Geschwür des Magens und Zwölffingerdarmes und das Geschwür des operierten Magens.* URBAN und SCHWARZENBERG, Berlin, Wien, 1931. 214 bldz. Prijs M. 15,—, geb. M. 17.40.

In tegenstelling tot het getal ziekten, die in de laatste decennia met goed gevolg bestreden zijn, neemt het aantal lijdens aan ulcus ventriculi en duodeni steeds toe. De vraag is nog niet opgelost, of deze toeneming reëel of slechts schijnbaar is, al wijst het toenemende aantal perforaties wel op werkelijke vermeerdering. Hoe het ook zij, deze ziekte brengt zooveel leed en, ook in sociaal-oconomisch opzicht, zooveel schade te weeg, dat intensieve bestrijding noodzakelijk is. Daartoe is het noodig die ziekte goed te kennen en het